

Feedback på input givet som en del af Europa-Parlamentets beslutning om ECB's årsberetning for 2015

ECB's næstformand forelagde ECB's årsberetning for 2015 på et særligt møde i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg 7. april 2016.¹ Senere på året, den 21. november, deltog ECB's formand i Parlamentets plenardebat om Årsberetningen.² Dagen efter blev beslutningen om ECB's årsberetning for 2015 vedtaget på plenarmødet (herefter benævnt "beslutningen").³

Samtidig med at ECB's årsberetning for 2016 overdrages til Europa-Parlamentet, giver ECB feedback på det input, som Europa-Parlamentet, har givet i sin beslutning.⁴ Denne feedback offentliggøres i overensstemmelse med den praksis, som startede sidste år på Europa-Parlamentets opfordring.⁵ Dette er endnu et eksempel på, at ECB efterlever sine forpligtelser med hensyn til ansvarlighed, og at ECB går videre end blot at opfylde kravene i traktaten.

1 ECB's pengepolitik

1.1 Effektiviteten af ECB's foranstaltninger

I flere af beslutningens punkter (fx punkt 11, 12, 13, 15 og 17) drøftes effektiviteten af ECB's pengepolitiske tiltag og disses indvirkning på finansieringsbetingelserne i euroområdet.

Det er ECB's opfattelse, at de finansielle forhold for virksomheder og husholdninger i euroområdet er blevet bedre siden lanceringen af

¹ Se https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2016/html/sp160407_1.en.html

² Se https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2016/html/sp161121_1.en.html

³ Den vedtagne beslutning findes på Europa-Parlamentets websted på adressen <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2016-0433&language=DA&ring=A8-2016-0302>

⁴ Denne feedback omfatter ikke spørgsmål, som er stillet i Europa-Parlamentets beslutning vedrørende ECB Banktilsyn og Den Fælles Tilsynsmekanisme. En drøftelse af disse spørgsmål findes i Årsrapporten om ECB's tilsynsvirksomhed (se <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2016.da.pdf>) og i den feedback, der er vedlagt fremsendelsesskrivelsen (se https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/170317_coverletter_ecb_ar_on_supervisory_activities_2016en.pdf)

⁵ Se punkt 23 i Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2016 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2014 <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P8-TA-2016-0063+0+DOC+PDF+V0//DA>

opkøbsprogrammet (APP)⁶ og de målrettede langfristede markedsoperationer (TLTRO'er).⁷ Forbedringen har været markant, og den har fremmet en betydelig stigning i udlån til virksomheder og husholdninger i euroområdet til kraftigt faldende låneomkostninger. Ikke-finansielle selskabers omkostninger i forbindelse med banklån faldt med omkring 115 basispoint mellem maj 2014 og februar 2017, mens spredningen af disse omkostninger i euroområdet faldt betydeligt.⁸ På grund af den overvejende bankbaserede finansielle struktur i hele euroområdet er de forbedrede udlånsvilkår afgørende for at understøtte yderligere udgiftsplaner i husholdninger og virksomheder.

Hvad angår beslutningens fokus på de finansielle forhold for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), skal det bemærkes, at disse i særlig grad har nydt godt af de pengepolitiske renters øgede gennemslag siden pakken med kreditlempelser i juni 2014. Fra dette tidspunkt og indtil februar 2017 faldt bankernes udlånsrenter på meget små lån (lån under 250.000 euro, der er en indikator for SMV-lån) med omkring 180 basispoint, hvorimod bankernes udlånsrenter til ikke-finansielle selskaber faldt med omkring 115 basispoint (og renterne på store lån, dvs. lån over 1 mio. euro til ikke-finansielle selskaber faldt med 90 basispoint).⁹ Strukturelle forskelle, fx som følge af forskellige risikoprofiler og asymmetrisk information, tyder imidlertid på højere udlånsrenter til SMV'er end til store virksomheder.

ECB deler ikke bekymringen om, at programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP) kan virke markedsforstyrrende, som der gives udtryk for i beslutningen. For at så mange selskaber i euroområdet kan være omfattet som muligt, blev kriterierne for at blive godkendt til CSPP defineret så bredt som muligt (der blev fx ikke fastlagt noget mindsteudstedelsesbeløb, og gældsinstrumenter med kort løbetid blev godkendt). Gunstige obligationsmarkedsforhold for store virksomheder som følge af CSPP gør det attraktivt for dem at opnå mere finansiering via obligationsmarkederne. Det øger bankernes incitament til at anvende den større plads på balancen til at yde lån til SMV'er.

ECB's pengepolitiske tiltag har bidraget til en betydelig forbedring af bankernes finansieringsforhold. Forbedringen er hovedsagelig sket via to kanaler.

⁶ APP omfatter alle programmer, hvor værdipapirer udstedt af den private og den offentlige sektor opkøbes for at afbøde risikoen for en for lang periode med lav inflation. Programmet består af 1) det tredje program til opkøb af dækkede obligationer (CBPP3), ii) programmet til opkøb af asset-backed securities (ABSPP), iii) programmet til opkøb af værdipapirer udstedt af den offentlige sektor (PSPP) og iv) programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP). De månedlige nettoopkøb af værdipapirer udstedt i den offentlige og den private sektor beløber sig til 80 mia. euro i gennemsnit (fra marts 2015 til marts 2016 var det månedlige gennemsnitlige beløb 60 mia. euro). Fra april 2017 vil de beløbe sig til 60 mia. euro i gennemsnit. Yderligere information på: <https://www.ecb.europa.eu/mopo/implement/omt/html/index.en.html>

⁷ TLTRO'er er en af ECB's ekstraordinære pengepolitiske foranstaltninger. Ved hjælp af TLTRO'er yder ECB langfristede lån til banker og giver dem et incitament til at øge deres udlån til virksomheder og forbrugere i euroområdet. Yderligere information på: <https://www.ecb.europa.eu/explainers/tell-me/html/tiltro.da.html>

⁸ En direkte adgang til den summariske statistik findes her: <https://www.euro-area-statistics.org/?cr=eur&lg=da&page=0>

⁹ Se fodnote 8.

For det første var bankernes finansieringsinstrumenter nogle af de aktivkategorier, hvor den mellemlange til lange rente blev presset betydeligt nedad. Dette blev understøttet af porteføljusterings effekter fra Eurosystemets aktivopkøb¹⁰ og knaphedseffekter som følge af lavere obligationsudstedelse i banker, som kan finansiere sig via TLTRO'er. For det andet fortsatte bankerne med at erstatte dyrere, kortfristet markedsfinansiering med TLTRO-finansiering (og gjorde desuden brug af muligheden for at forlænge TLTRO-I med den billigere TLTRO-II-finansiering). Forbedringen af bankernes finansieringsforhold har påvirket de generelle finansielle forhold og i sidste instans den økonomiske vækst og inflationen.

ECB tager det emne til efterretning, som er taget op i beslutningen; nemlig at det også er vigtigt at undersøge den eventuelle effekt af bankernes karakteristika på transmissionsmekanismen. ECB har analyseret dette særlige aspekt af bankudlånskanalen, navnlig fragmenteringen.¹¹ Selv om den pengepolitiske transmissionsmekanisme, der består af forskellige kanaler¹², var hæmmet betydeligt og næsten ikke fungerede i en række lande, da krisen var på sit højeste, har ECB's ekstraordinære tiltag bidraget til, at der igen er et gennemslag i en stor gruppe lande og forskellige bankkarakteristika. Gennemslaget fra de pengepolitiske renter i udlånsrenter til husholdninger og virksomheder er nu blevet mere ensartet, efter at have været meget forskelligartet i de første par år efter den finansielle krise.

1.2 Gennemførelse af pengepolitikken

Punkt 4 i beslutningen fremhæver incitamentsstrukturen i TLTRO-II og sætter spørgsmål ved effektiviteten af operationerne.

Hensigten med at ændre incitamentsstrukturen i TLTRO-II (i forhold til den første række af TLTRO'er) var at give bankerne et incitament til at sende de lempelige finansieringsforhold, som TLTRO-II giver, videre til de endelige låntagere. Kravet om obligatorisk tilbagebetaling er blevet fjernet, og en mekanisme, som øger det prismæssige incitament er blevet tilføjet i stedet. Ligesom det var tilfældet med den første række TLTRO'er, skelnes der i forbindelse med den nye række mellem banker, der er inde i en nedgearingsproces, og banker, der har udvidet deres låneportefølje. For den førstnævnte gruppe er benchmark for udlånet reelt negativ (for at imødegå det tvingende behov for nedgearing, som disse banker

¹⁰ ECB opkøber aktiver udstedt af den private og den offentlige sektor fra investorer, som fx pensionskasser, banker og husholdninger. Investorerne kan vælge at tage de midler, de modtager for aktiver solgt til ECB, og investere dem i andre aktiver. Ved at øge efterspørgslen efter aktiver mere bredt bevirker porteføljusteringsmekanismen, at kurserne stiger, og renterne falder. Dette gælder også for aktiver, som ikke er direkte omfattet af APP. Yderligere information på: <https://www.ecb.europa.eu/explainers/tell-me-more/html/app.da.html>

¹¹ Se Altavilla, C., Canova, F. og Ciccarelli, M., "Mending the broken link: heterogeneous bank lending and monetary policy pass-through", Working Paper Series, No 1978, ECB, november 2016; Holton, S. og Rodriguez d'Acri, C., "Jagged cliffs and stumbling blocks: interest rate pass-through fragmentation during the euro area crisis", Working Paper Series, No 1850, ECB, september 2015; Durré, A., Maddaloni, A. og Mongelli, F.P., "The ECB's experience of monetary policy in a financially fragmented euro area", *Comparative Economic Studies*, Vol. 56, s. 296-423, 2014.

¹² For en beskrivelse og en skematisk illustration af transmissionskanalerne for de pengepolitiske beslutninger se <https://www.ecb.europa.eu/mopo/intro/transmission/html/index.en.html>

står overfor), men indebærer, at bankerne skal halvere deres nedgearing for at opfylde deres benchmark. De skal således vise en markant forbedring i deres udlånmønstre i forhold til tidligere opnåede resultater. Dette er helt på linje med det mål, der er med instrumentet.¹³

I beslutningens punkt 16 udtrykkes også bekymring om ikke-omsættelige aktiver og obligationer udstedt med sikkerhed i konkrete aktiver (*asset-backed securities* (ABS)), der fungerer som sikkerhedsstillelse for Eurosystemet inden for rammerne af dets refinansieringstransaktioner.

ECB noterer sig det spørgsmål, der rejses i beslutningen, og anmodningen om at offentliggøre, hvilke centralbanker der har accepteret ABS'er og gældsfordringer, samt at offentliggøre værdiansættelsesmetoderne for disse aktiver. ECB forsøger generelt løbende at forbedre gennemsigtigheden af gennemførelsen af pengepolitikken. Derfor offentliggjorde ECB i 2016 fx historiske øjeblikksbilleder af databasen over belånbare aktiver.¹⁴ ECB offentliggør dog som princip ikke data om pengepolitiske operationer på landeniveau. Dette princip skal sikre, at modpartsdata forbliver fortrolige. Dette er især relevant for lande med få modparter, hvor oplysninger på landeniveau kunne give anledning til at drage konklusioner om enkelte modparters pengepolitiske operationer. Desuden ville offentliggørelsen af, hvilke centralbanker der har accepteret ABS'er og gældsfordringer, ikke give mulighed for at drage konklusioner om effektiviteten af gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitik. En sådan offentliggørelse ville heller ikke gøre det muligt at drage konklusioner om de risici, som de pågældende nationale centralbanker tager inden for de eksisterende rammer for risikodeling. Der mindes om, at Eurosystemet anvender homogene regler for godkendelse, værdiansættelse og risikokontrol over for alle modparter i euroområdet.

Af historiske og strukturelle årsager har Eurosystemet altid accepteret en bred vifte af sikkerhedsstillelse i forbindelse med sine kreditoperationer. Af hensyn til de risici (kredit, markeds- og likviditetsrisici), der er forbundet til hver enkelt af disse aktivtyper, kræver Eurosystemet en række nærmere definerede belånbarhedskriterier, herunder mindstestandarder for kreditkvalitet og graduerede haircuts, der tager højde for risici i tilknytning til forskellige aktiver som funktion af deres type (haircut-kategori), restløbetid og kreditkvalitet. Eurosystemet gennemgår jævnligt risikokontrolrammen og opdaterede i denne sammenhæng haircut-ordningen i januar 2017, hvor der bl.a. blev indført granulære haircuts for ABS'er.¹⁵ Hvad angår gældsfordringer, sikrer Eurosystemet en tilstrækkelig risikoreduktion ved at anvende højere haircuts for at tage højde for, at disse anvendes på den nominelle værdi i mangel af markedspriser, der kan observeres.

¹³ Nærmere om TLTRO-II's prisfastsættelsesmekanisme, grafiske illustrationer af dens funktion og stiliserede eksempler på benchmark for TLTRO-II findes på adressen: https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/eb201603_focus03.en.pdf

¹⁴ Se <https://www.ecb.europa.eu/paym/coll/assets/html/index.en.html>

¹⁵ Et aktivs haircutkategori fastsættes som en kombination af aktivtype og udstedergruppe. Inddelingen i haircutkategorier gennemgås regelmæssigt ud fra et risikoperspektiv. De gældende værdier pr. 1. januar 2017, som de fremgår af den overordnede ramme, findes på adressen <https://www.ecb.europa.eu/paym/coll/risk/liquidity/html/index.en.html>.

I punkt 20 rejses også spørgsmålet om tilrådighedsstillelsen af likviditet (likviditetstilførsel) til græske og cypriotiske banker og om rammerne for likviditetsstøtte i krisesituationer (ELA).

Hvad angår centralbankernes likviditetstilførsel, minder ECB om de harmoniserede kriterier for adgangen til de forskellige faciliteter. Det er i denne sammenhæng værd at skelne mellem tilførsel af centralbanklikviditet i forbindelse med de ordinære pengepolitiske operationer i Eurosystemet og i form af ELA. I forbindelse med Eurosystemets ordinære pengepolitiske operationer skal kreditinstitutterne være økonomisk sunde. Ved vurderingen af et instituts finansielle sundhed, tager ECB højde for oplysninger, der er indberettet om kapital, gearing og likviditetsgrader i henhold til tilsynskravene.¹⁶ For ELA's vedkommende indebærer den aktuelle procedure, at ELA kan ydes til solvente finansielle institutter med midlertidige likviditetsproblemer, uden at en sådan operation indgår i den fælles pengepolitik. Derfor foretager tilsynsmyndigheden en vurdering af modtagerinstituttets solvens, herunder de kriterier, som er anvendt til at komme frem til en positiv konklusion vedrørende solvensen. De(n) pågældende nationale centralbank(er) er ansvarlig(e) for tildeling af ELA. Dette indebærer, at eventuelle omkostninger og risici i forbindelse med tildelingen af ELA påhviler den relevante nationale centralbank.¹⁷

I beslutningens punkt 7 drøftes muligheden for at øge andelen af obligationer udstedt af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) i ECB's opkøb og især af obligationer i relation til store infrastrukturprojekter i transport- og energisektoren.

I sammenhæng med programmet til opkøb af værdipapirer udstedt i den offentlige sektor (PSPP) tager ECB ikke udsteders finansieringshensigt i betragtning ved opkøb af statsobligationer, så længe alle godkendelseskriterier er opfyldt. Samtidig er det i henhold til artikel 123 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forbudt for Eurosystemet at købe obligationer udstedt af enheder i den offentlige sektor på det primære marked. EIB's obligationer kan derfor kun opkøbes på det sekundære marked inden for rammerne af PSPP og i henhold til de gældende godkendelseskriterier, herunder begrænsninger pr. udstedelse og udsteder. Det skal bemærkes, at fordelene ved APP ikke er begrænset til de værdipapirer, som købes, men at de også har spredt sig til andre aktiver (via porteføljejusteringseffekten, som er nævnt ovenfor).

Endelig drøftes Target2-mellemværender i beslutningens punkt 31.

Stigningen i Target2-mellemværender siden slutningen af 2014 må ikke forveksles med den, der kunne observeres under statsgældskrisen. Under statsgældskrisen var likviditetstilførslen hovedsagelig efterspørgselsdrevet, og stigningen i Target2-mellemværender faldt sammen med stigende stress og fragmentering, som det også fremgik af en række andre indikatorer, fx rentespænd, kreditspænd og mål for volatiliteten på de finansielle markeder. Alvorlig stress og

¹⁶ Se artikel 55a i ECB's retningslinje 2015/1938 af 27. august 2015 (ECB/2015/27), der findes på adressen https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/oj_jol_2015_282_r_0010_da_txt.pdf

¹⁷ Yderligere information på: <https://www.ecb.europa.eu/mopo/ela/html/index.en.html>

fragmentering førte til, at den markedsbaserede finansiering tørrede ud. Bankerne henvendte sig til Eurosystemet for at få opfyldt deres likviditetsbehov, som blev imødekommet i fuldt omfang ved hjælp af långivningsoperationer til fast rente med fuld tildeling mod godkendt sikkerhed. Target2-mellemværenderne steg, i takt med at lån optaget af banker i sårbare lande flød mod mindre sårbare lande som erstatning for tabet af markedsfinansiering.

Den aktuelle stigning i Target2-mellemværenderne afspejler de betydelige likviditetstilførsler gennem APP. I dag er centralbankernes likviditetstilførsel hovedsagelig udbudsrevet og kan tilskrives APP. Når de nationale centralbanker gennemfører APP, opkøber de obligationer fra en gruppe af godkendte modparter, som kan sælge værdipapirer på egne vegne eller indtræde som mellemlid for de bagvedliggende sælgere (dvs. ejerne) af obligationerne. Når disse opkøb indebærer en grænseoverskridende betaling foretaget af den nationale centralbank, kan det påvirke Target2-mellemværenderne. Omkring 80 pct. af de obligationer, der blev opkøbt af nationale centralbanker under APP, blev solgt af modparter, som ikke er residenter i samme land som den opkøbende nationale centralbank, og omkring halvdelen af opkøbene blev foretaget hos modparter, der befandt sig uden for euroområdet. På grund af euroområdets finansielle struktur har et betydeligt antal store APP-modparter hjemsted i finanscentre i et lille antal lande, mens de fleste modparter fra lande uden for euroområdet får adgang til Target2-betalingssystemet via Deutsche Bundesbank. Som følge heraf opstår der meget store nettostrømme af centralbankpenge på tværs af grænserne til konti i Deutsche Bundesbanks under gennemførelsen af APP, hvilket medfører ændringer i Target2-mellemværenderne.¹⁸

Hvis man ser bort fra gennemførelsen af APP, er Target2-mellemværenderne forblevet store som følge af porteføljusteringen og euroområdets finansielle struktur. I takt med at de bagvedliggende sælgere foretager andre former for investeringer eller opkøber andre værdipapirer, herunder udenlandske værdipapirer, opstår der yderligere likviditetsstrømme, hvilket kan holde niveauet af Target2-mellemværender højt. For euroområdet som helhed er der sket en justering i retning af gældsinstrumenter udstedt uden for euroområdet, hvilket er i overensstemmelse med euroområdets vedvarende negative rentespænd over for andre avancerede økonomier. De bagvedliggende sælgers opkøb af andre værdipapirer kan også medføre grænseoverskridende afvikling og føre til betalingsstrømme til finanscentre. Derudover er banker med forretningsmodeller, der tiltrækker større likviditetsbeholdninger, typisk placeret i få finanscentre.

Selvom Target2-mellemværenderne er stigende, tyder dokumentation fra en række bank- og finansmarkedsstatistikker ikke på generelt forøget stress. Det afspejler det faktum, at Target2-mellemværender ikke nødvendigvis i sig selv er en indikator for stress. Derudover er der for betalingsbalancerne i de lande i euroområdet, der havde store underskud på betalingsbalancen inden den globale

¹⁸ Effekten af afviklingen af opkøb på Target2-mellemværender forklares nærmere i ECB's Økonomisk Bulletin og i Bundesbanks Monthly Report. Se boksen med titlen "TARGET balances and the asset purchase programme", *Økonomisk Bulletin*, Udgave 7, ECB, 2016 (https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/eb201607_box02.en.pdf) og boksen med titlen "The impact of Eurosystem securities purchases on the TARGET2 balances", *Monthly Report*, Vol. 68, No 3, Deutsche Bundesbank, marts 2016.

finansielle krise, foretaget en væsentlig korrektion i løbet af de seneste år, hvilket i de fleste tilfælde har ført til et overskud. Den nuværende stigning i Target2-mellemværender adskiller sig derfor fra den dynamik, der blev observeret under de forrige stigninger. ECB overvåger fortsat nøje Target2-mellemværenderne samt udviklingen i en række indikatorer, der giver direkte information om niveauet for markedsstress.

2 Udsigterne for finansiel stabilitet

Punkt 14, 15 og 18 i beslutningen fokuserer på mulige bivirkninger af ECB's aktuelle pengepolitiske foranstaltninger og disses indvirkning på udsigterne for den finansielle stabilitet i euroområdet.

ECB anerkender de udfordringer, som banker, forsikringsselskaber og pensionskasser i euroområdet står over for, men understreger også, at disse rækker langt ud over den bredere virkning af pengepolitikken. Investorenes bekymringer om rentabilitetsudsigterne afspejles i den volatilitet, der kunne observeres i euroområdets finansielle institutioners aktiekurser i 2016 og starten af 2017. De makroøkonomiske udsigter var en central del af de konjunkturbestemte rentabilitetsudfordringer, som bankerne blev konfronteret med, idet de lagde en dæmper på efterspørgslen efter lån og påvirkede låntagernes kreditkvalitet. Forsikringsselskaber og pensionskasser i euroområdet var i modvind på grund af den lave vækst. En lempelig pengepolitik understøtter økonomisk genopretning og prisstabilitet og yder derfor et vigtigt bidrag til at styrke de operationelle vilkår for alle disse institutter. Opsvinget i bankernes udlånsvirksomhed tyder på en gradvis styrkelse af banksektoren, som også afspejles i de mere positive besvarelser i forbindelse med undersøgelsen af bankernes udlån i euroområdet. Strukturelle udfordringer spiller dog fortsat en vigtig rolle. For bankernes vedkommende omfatter de beholdninger af misligholdte lån, manglende omkostningseffektivitet og/eller overkapacitet, som gør sig gældende i nogle regioner og fortsætter med at begrænse kredituddet. For forsikringsselskabernes og pensionskassernes vedkommende skaber vilkårene et behov for tilpasning til især den traditionelle forretningsmodel for livsforsikringer.

Med hensyn til makroprudentielle henstillinger skal det bemærkes, at der fortsat er begrænsede cykliske systemiske risici i de fleste af de lande, som ECB Banktilsyn dækker, samt i euroområdet som helhed. Som følge heraf og i overensstemmelse med afgørelser truffet af nationale myndigheder mener Styrelsesrådet ikke, at der er behov for en bredt funderet stigning i de kontracykliske kapitalbuffer i hele euroområdet.

Hvad angår mulige risici for boligbobler, vurderer ECB, at disse risici er begrænsede for euroområdet som helhed, men at der bør træffes yderligere målrettede makroprudentielle foranstaltninger. I visse lande, som fik en advarsel fra ESRB i november, dvs. Belgien, Finland, Holland, Luxembourg og Østrig, peger en relativ kraftig udvikling på boligmarkederne – eller husholdningernes høje

gælds niveau i andre lande – i retning af en risiko for stigende ubalancer.¹⁹ For at imødegå risici i forbindelse med ubalancer i ejendomssektoren, mener ECB, at der bør træffes yderligere målrettede makroprudentielle foranstaltninger, og opfordrer til, at der indføres lovgivning for lånerbaserede foranstaltninger i alle eurolandene. Sammen med de nationale kompetente og udpegede myndigheder fortsætter ECB med løbende at overvåge faktorer, som potentielt kan føre til, at der opstår risici i boligsektoren. ECB har indført procedurer til at øge informationsudvekslingen og dermed forbedre risikovurderingen og fremme drøftelsen af mulige politiske tiltag.

3 Andre spørgsmål, som rejses i beslutningen

Punkt 29 og 30 i beslutningen berører ECB's forordning om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisici (AnaCredit).²⁰

ECB har allerede taget hånd om de bekymringer, der gives udtryk for i beslutningen. Den 4. oktober 2016 vedtog Styrelsesrådet en række principper, som skal øge gennemsigtigheden i udarbejdelsen af ECB's forordninger om europæiske statistikker.²¹ Principperne tager højde for Europa-Parlamentets, Rådets og Europa-Kommissionens gennemsigtighedspraksis. Som følge heraf vil ECB fremover afholde offentlige høringer i forbindelse med udarbejdelsen af nye udkast til ECB-forordninger om europæiske statistikker. Desuden anvendes proportionalitetsprincippet i forbindelse med AnaCredit-projektet ved hjælp af fuldstændige eller delvise undtagelser og ved at give mulighed for at mindske indberetningshyppigheden (fra månedlig til kvartalvis) for mindre kreditinstitutter. ECB har i samarbejde med de nationale centralbanker og banksektoren udarbejdet en manual om den harmoniserede gennemførelse af kravene i AnaCredit-forordningen. De første to dele af vejledningen er offentliggjort på ECB's websted, og tredje del vil blive offentliggjort inden medio 2017, ca. halvandet år inden indberetningen begynder.²² ECB arbejder derudover sammen med og støtter rapporteringsenheder (banker) i forbindelse med initiativet *Banks Integrated Reporting Dictionary*. Formålet med dette initiativ er at hjælpe rapporteringsenheder med at analysere indberetningskravene og definere de regler for databehandling, der er nødvendige for at overholde dem – en opgave, som ellers ville skulle udføres af hver enkelt indberettende bank. Dette vil igen hjælpe med at sikre, at de data, som

¹⁹ Se ESRB's offentliggjorte landespecifikke advarsler om sårbarheder på mellemlangt sigt i boligsektoren på <https://www.esrb.europa.eu/news/pr/date/2016/html/pr161128.en.html>

²⁰ AnaCredit er et projekt, der skal oprette et datasæt, som er harmoniseret på tværs af alle medlemslandene, med detaljerede oplysninger om de enkelte banklån i euroområdet. "AnaCredit" står for *analytical credit datasets*. Projektet blev startet i 2011, og dataindsamlingen er sat til at begynde i september 2018. Yderligere information på: https://www.ecb.europa.eu/stats/money_credit_banking/anacredit/html/index.en.html

²¹ Yderligere information på: https://www.ecb.europa.eu/stats/ecb_statistics/governance_and_quality_framework/html/transparency_for_ecb_regulations_on_european_statistics.en.html

²² Yderligere information på: https://www.ecb.europa.eu/stats/money_credit_banking/anacredit/html/index.en.html

bankerne indberetter til myndighederne, er sammenlignelige og ensartede, samt bidrage til at mindske bankernes indberetningsbyrde.²³

I beslutningens punkt 25 rejses spørgsmålet om ECB's ansættelsespolitik.

Hvad angår opfordringen til, at ECB's ansættelsespolitik skal være i overensstemmelse med bedste praksis, er der efter ECB's opfattelse etableret en god og konkurrencedygtig HR-ramme, som man fortsat vil bestræbe sig på løbende at forbedre. ECB's holdning til HR-rammens styrker – samt mulige måder at forbedre den yderligere på – blev fremlagt for Europa-Parlamentet i en udveksling af synspunkter om emnet med ECB's Chief Services Officer og generaldirektør for HR den 26. oktober 2016. Hvad angår ansættelsespolitikken, kan det fastslås, at ECB lægger stor vægt på at sammenligne ansøgernes kvalifikationer med kravene for at kunne bestride en stilling og på at udnævne de bedst kvalificerede personer med hensyn til kompetencer, effektivitet og integritet. Derfor specificerer ECB i sine stillingsopslag åbent, hvilke tekniske kompetencer og adfærdskompetencer ansøgerne vil blive målt på, og skelner mellem de mindstekrav, som alle ansøgere skal opfylde, samt yderligere krav med hensyn til viden eller kompetencer.²⁴ I stillingsopslagene angives det også, at ansættelsesproceduren kan omfatte forudgående screeningprøver, en skriftlig prøve, en præsentation og samtaler.

²³ Yderligere information på: https://www.ecb.europa.eu/stats/ecb_statistics/reporting/html/index.en.html

²⁴ Yderligere oplysninger om, hvordan ECB ansætter personale, og om de forskellige værktøjer til forudgående screening kan findes på ECB's websted på de særlige sider med stillingsopslag <http://www.ecb.europa.eu/careers/html/index.en.html>